

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι,
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Έτος χίλια δεκακόσα κι' ογδοήκοντα όκτώ,
τό Ταμείο μας κλεισμένο και τό χέρι άνοιχτό.

Ό Ρωμηός την εβδομάδα — μόνο μία φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνη.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — διότι τούς άνέχομαι,
μοναχά 'σας 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν.
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηται — δέν θα γίνονται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περιζω συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νιαραβέρι — μέ κανένα κονονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — άπαστέλλονται ο' έμέ.
Μές'στών φόρων την άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μία δεκάρα.

Είκοστή Αύγούστου
κι' έποχή του μούστου.

Διακόσα δεκαπέντε λογαριάζω
και πάλι 'στην 'Αθήνα λημεριάζω.

'Στή μέση σας πετώ
μέ οίστρο δυνατό.

Βρέ Πήγασε, βρέ γάϊδαρε, κατέβα χαμηλά,
παραίτησε τό ξάπλωμα και της ά λ ό ς την θ ί ν α,
και τίναξέ με 'γρήγορα από πολύ 'ψηλά
σ' αυτό τό ούρητήριον, που λέγεται 'Αθήνα.
'Εμπρός, εμπρός, βρέ γάϊδαρε, αν σου βαστούν τά κώτσα,
και πήδα και όγκάνιζε κι' εμπρός και 'πίσω κλώτσα.

Πλακόνουν οι βαρύτονοι, πλακόνουν οι τενόροι,
οί πρώτοι Πουλτσινέληδες και οι λιμοκοντόροι.
Μας έρχονται με δίκροτα και δυνατά κανόνια,
που αν αρχίσουν να βροντούν ρουθοδι δέν θα μείνη,
φέρνουν και φουσαρμόνικαις, κιθάραις, μακαρόνια,
και πεντακοσιόδραγμα του κόντε 'Αδρείνη.

Παραίτησε την Φρεαττύ, παραίτα τον Σκουλουδη,
και να γκαρίζης άρχισε πολεμικό τραγουδι.
Είς την Παλλάδα την κλεινήν, είς την 'Αθήνα τράβα,
να 'δης φουρτούναις, συμφοραίς, κατακλυσμούς και σά-
[λους...
τους 'Ιταλούς τους έπιασε θυμός για την Μασσάβα
και τάβαλαν 'στ' αληθινά μ' έμας και με τους Γάλλους.

Του 'Αδρείνη έρχονται οι φίλοι πατριώται
και οι του Κρίσπη κίβδηλοι κατακτηται κι' ίππόται.
Του 'Αδρείνη παραιτούν τά σκοτεινά λημέρια
και να μας δείξουν έρχονται για φόβο της άρμάδες...
φυλάξετε της τσέπαις σας και με τά δρο σας χέρια
κι' όσο 'μπορείτε φεύγετε από μακαρονάδες.

Δέν είναι παιζε γέλασε, άγρίεψαν κι' εκείνοι
των καντουνιών οι ραψωδοί και οι σινιόρ Κρισπίνοι,
και κάτω είς τον Πειραιά με της άρμάδαις φθάνουν
με στερεάν άπόφασιν άποκλεισμό να κάνουν.
Και άνω κάτω 'βρίσκονται μικροί μεγάλοι έλοι,
κι' ό Δεληγγιάννης τάκουσε και τδστριψε 'στην Πόλι.

'Εμπρός, εμπρός, βρέ Πήγασε, είς την 'Αθήνα τράβα
να 'δοιμε τί θα κάνωμε με τούτη την Μασσάβα,
γιατ' οι τενόροι έγιναν 'στη ράχη μας τοιμπούριζ
και ό Ρετσινας έστησε 'στην Φρεαττύ ταμπούρια.
'Η τόση καλοπέρασις ος φθάνει πιά, γαιδουρις
και άφησε τρεις κανονιαίς 'στών 'Ιταλών τή μούρη.

